

Miljøministerens svar på spørgsmål nr. 9 ad L 118 og L 119 stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål nr. 9

Er regeringens modstand mod at lade fx fredede områder og § 3-områder (Naturbeskyttelsesloven) omfatte af skadesbegrebet begrundet i biologisk-tekniske vanskeligheder eller mangler – såsom at de enkelte områder ikke er beskrevet så grundigt som Natura 2000 områderne – eller er det politisk begrundet fx med henvisning til landbrugets interesser og mulighederne for vejudbygning og byspredning?

Svar

De internationale naturbeskyttelsesområder, også kaldet Natura 2000-områder, er udpeget af miljøministeren i medfør af miljømålsloven. Udpegningen er sket på grundlag af, at området er levested for dyre- og/eller plantearter, som kræver særlig beskyttelse efter hhv. habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet, eller fordi selve naturtypen kræver særlig beskyttelse efter habitatdirektivet. Beliggenheden af områderne er altså kendt, og de er tegnet ind på kort. Udpegningen er bindende, og en ændring heraf kræver en ny ministerbeslutning.

Beliggenheden af fredede områder er også kendt, idet der altid vil være udarbejdet kortmateriale til brug for en fredningssag. Men formålet med en fredning kan divergere meget. Fx er der fredninger, der alene har til formål at sikre et smukt landskab eller sikre befolkningens adgang til at færdes i naturen. Fredninger af den type ligger uden for miljøansvarsdirektivets område, som bl.a. er at skabe regler om ansvar for skader på den biologiske mangfoldighed.

Vi har ikke samme præcise viden om § 3-områdernes geografiske beliggenhed. Den lovmæssige beskyttelse af § 3-områderne er en generel regulering. Men bedømmelsen af, om et areal (bortset fra udpegede vandløb) er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, er en konkret biologisk bedømmelse. Områderne, bortset fra vandløb, er ikke konkret udpeget. De tidligere amter har i et vist omfang foretaget en registrering af områderne. Men registreringen er ikke fuldstændig, og den er ikke bindende. Desuden kan area-

ler på grund af naturens dynamik "vokse ind i" og "vokse ud af" beskyttelsen.

For Natura 2000-områderne har vi et målbart udgangspunkt til brug for afgørelsen af, om der foreligger en miljøskade. Der er på nuværende tidspunkt udarbejdet basisanalyser, som indeholder en tilstandsvurdering af de enkelte områder. Basisanalysen vil indgå i de naturplaner, der skal være vedtaget ved slutningen af 2009. Naturplanerne vil fastlægge gunstig bevaringsstatus for både internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttede dyre- og plantearter.

Disse værktøjer findes ikke for de fredede områder og § 3-områder, der ligger uden for Natura 2000-områder.

Definitionen af miljøskader på beskyttede naturtyper har ifølge direktivet nær sammenhæng med tilstandsvurderingen og den fastlagte bevaringsstatus. Det vil derfor kræve, at der bliver defineret et andet skadebegreb, hvis områder uden for Natura 2000-områder skal medtages under reglerne på lige fod med Natura 2000-områderne.

Det er derfor regeringens opfattelse, at en generel medtagelse af fredede områder og § 3-områder på lige fod med Natura 2000-områderne vil være særdeles vanskelig at administrere. Administrationen vil rumme elementer af vilkårlighed, hvilket ikke er acceptabelt ud fra et retssikkerhedsmæssigt hensyn.

Jeg kan tilføje, at mange Natura 2000-områder rummer såvel § 3-områder som fredede områder.